

Posudek na diplomovou práci

Autor/ka práce: Martin Křivský

Název práce: Mezinárodní sportovní událost a regionální integrace: Případová studie Mistrovství světa ve fotbale v Jihoafrické republice a Kataru

Obor/Rok: MV 2024

Autor/ka posudku (oponent práce): Michal Parížek

Kritéria	Definice	Max. bodů	Získané body
Hlavní kritéria			
	Výzkumná otázka, formulace problému	10	8
	Teoretický konceptuální rámec	30	19
	Metodologie, analýza argumentace	40	26
<i>Celkem</i>		80	53
Vedlejší kritéria			
	Zdroje	10	8
	Styl	5	3
	Formální kritéria	5	4
<i>Celkem</i>		20	15
CELKEM		100	69

Slovní hodnocení:

Hlavní kritéria:

Práce Martina Krivského si klade ambiciózní cíl „poskytnout nový pohled na to, jak vrcholné sportovní akce, jako jsou mistrovství světa ve fotbale, ovlivňují mezinárodní vztahy a spolupráci mezi různými zeměmi a regiony“, vtělený do podobně ambiciózní výzkumné otázky „*Jaký vliv mají mezinárodní sportovní události na regionální integraci?*“ (s. 7). Na textu je vidět snaha o poctivé zpracování tématu a oceňuji originalitu záměru analýzy. V empirické části autor pracuje s poměrně širokou paletou zdrojů a oceňuji systematickosti zaměření na politické, ekonomické i sociální dopady mega-eventů (MS). V práci však vidím i některé podstatné slabiny.

Zaprvé, teoretické podložení práce je bohužel poměrně velice slabé. Opět, oceňuji originalitu záměru propojit mega-eventy s integrační teorií. Nicméně toto propojení fakticky v práci nenastává. Integrační teorie je představena jako poměrně povrchní přehled hlavních směrů integrační teorie, bez nějaké větší hloubky, která by umožňovala napojení na mega-eventy. Co je zásadní, v teoretické části není nijak odvozeno, jak konkrétně by se tedy mega-eventy měli na podpoře integrace projevit. Autor zůstává u hodně obecného tvrzení, že pro integraci jsou relevantní vazby. Trochu s podivem je, že zrovna ta integrační teorie, která s mega-eventy a přístupem autora komunikuje asi nejlépe – Deutschův transakcionalismus – v práci zcela chybí. Jádro teoretické části se orientuje primárně na dopady mega-eventů na daný stát a jen minimálně na perspektivy integrace.

Zadruhé, metodologicky je práce dost neukotvená. Trochu krypticky konstatuje, že „Pro účely výzkumu této práce je zvolena komparativní metoda, která nejlépe odhalí podobnosti mezi zkoumanými událostmi. Vlastnost této metody je možnost srovnání a nalezení podobných, či stejných ukazatelů, z kterých lze poté vyvodit možné příčiny jevu. Rizikem může být nemožnost teorie otestovat, bude se jednat pouze o zjištění podobnosti, která může být náhodná“. Významu tohoto textu nerozumím. Mimochodem tento text vykazuje nemalou podobnost s úsekem textu jiné DP v repozitáři CUNI. Jde o krátký shodný/hodně podobný text, ale jeho podivnost přitahuje o to víc pozornost. Každopádně aplikace komparativní metody je hodně intuitivní, jde prostě o „srovnání“ dvou případů podél několika kritérií, nejde o aplikaci kauzální orientované komparativní metody, kde by se např. pracovalo s Millovými nebo jinými metodami komparativní analýzy.

Zatřetí, v podstatných částech je text poměrně velice řídké procitován - jde o dlouhé spíše narativní úseky textu, kde není zjevné, odkud se jednotlivé údaje a poznatky berou (když nejde o obecně známé informace).

Začtvrté, samotná analýza je spíše slabší. Oceňuji zapojení řady údajů o ekonomickém výkonu země, investicích, apod. Nicméně považoval bych a priori za velice nepravděpodobné, že se pořádání MS projeví znatelně do makro-indikátorů jako HDP. Autor poctivě to, že fakticky lze efekty MS jen stěží u jednotlivých indikátorů doložit, přiznává. Ale pak je vzhledem k představené evidenci poněkud překvapivý závěr (s. 60), že hypotéza 1 o příspěvku MS k regionální integraci je potvrzena. Já jsem naopak představovanou evidenci průběžně interpretoval tak, že hmatatelné dopady doloženy v datech nejsou.

**FAKULTA
SOCIÁLNÍCH VĚD**
Univerzita Karlova

Určitě by bylo možné dopady vidět např. v posílení regionální identity a sebevědomí v případě JAR (s 58). S tím se dle mého dalo pracovat více (např. nějaké vhodné sociologické šetření? Afrobarometer?). Podporu pro H1 vidím také u otázky letišť, společných turistických tras a BIT JAR a Zimbabwe. Ale u dalších indikátorů vidím evidenci pro H1 jako velice slabou. Např. u Kataru chápu jako problematické dokládat efekt MS na spolupráci v GCC, kdy v předchozí analýze je přiznáváno, že právě pořádání MS bylo vnímáno v regionu velice úkorně jako projev snahy Kataru o vychýlení rovnováhy posílením své „soft power“.

Vedlejší kritéria:

Dost nezvyklý je velice krátký a informačně nepříliš bohatý úvod. Naopak následující sekce „Metodologická východiska práce“ obsahuje dost věcí, které by typicky byly v úvodu, ačkoliv navzdory svému názvu obsahuje jen minimum k metodologii.

Obecně styl textu je poněkud rozvláčnější a informačně „řidší“, než jak bývá u kvalitního akademického textu zvykem.

Vyjádření k plagiariismu: Práce nevykazuje znaky plagiariismu, nad rámec výše uvedené podobnosti krátkého podivného textu o komparativní metodě. Rozsahem jde o příliš krátký text na to, aby šlo hovořit o plagiariismu.

Celkové hodnocení:

Text Martina Křivského představuje ambiciozní a originální cíl a do jisté míry systematicky provedenou empirickou analýzu (co do snahy zachytit politické, ekonomické i sociální dopady MS). Hlavní slabinou práce je její teoretické a metodologické ukotvení a celkově spíše mělká analýza, která se sice opírá o různé indikátory, ale fakticky jen stěží dokládá jejich vazbu na MS.

Výsledná známka: D

Podpis: